

Коли душа в путі знемагається

Когда в пути душа утомляется

укр. В. Сад

1. Ко - ли ду - ша в пу - ті зне - ма - га - еть - ся
2. Під зву - ки псал - мів спі - ву цер - ков - но - го
3. і як пе - чаль в ду - ші при - та - ї - ла - ся,
4. О, дру - же мій, жит - тям гріш - ним зра - не - ний,

4 під тя - га - рем бор - ні і тру - да, Спі - шу до
від - чу - ю сер - цем вті - ху й лю - бов, Від мо - ли -
хтось за - сму - тив - я кри - ла згор - нув... Кро - в'ю Хрис -
При - йшов сьо - год - ні ти в Бо - жий дім. При - йми спа -

7 церк - ви, де не спи - ня - еть - ся дже - рель - на,
тов і сло - ва ду - хов - но - го Хрис - тос ду -
та, що з ран стру - ме - ни - ла - ся об - мив - ся
сін - ня в день світ - лий па - м'ят - ний і ра - зом

10
1. чис - та, віч - но жи - ва во - да. Спі - шу до// ва во - да.
ші тор - ка - еть - ся знов і знов. Від мо - ли - / знов і знов.
я і ра - до до - до - му йду. Кро - в'ю Хрис - / до - му йду.
зна - ми ра - діс - но да - лі йди. При - йми спа - / да - лі йди.